

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel VIII.

ZATURDAG den 4den NOVEMBER, 1820.

N. 45.

Gedrukt en Zaterdag's morgens uitgegeven by WILLIAM LEE, Drukker voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden.

DE Gouverneur Generaal ad-interim en Raden van Policie van Curaçao en onderhoorige Eilanden.

Allen den genen die deze zullen zien ofte hooren lezen, salut! doen te weten:

Nademaal de Commissarissen van het Fonds tot vernietiging der bewyzen van afgekeurde Johannissen, aan ons hebben te kennen gegeven, dat onder de genen die aan het voormelde Fonds verschuldigd zyn, sommigen gevonden worden die, wegens een verkeerd ongevat begrip, ten gevolge van ongegronde geruchten door kwaadwilligen verspreid, weigerachtig zyn hunne achterstalligen af te betalen, terwijl er ook op ander nog buitensporiger voorwendsel volstrekt geweigerd is geworden eenige betaling aan het Fonds te doen.

Zoo is het, dat de genen die aan het voormelde Fonds verschuldigd zyn, hierby worden aangevond, om hunne achterstalligen voor ultimo der maand December dezes jaars aanteezuiveren, aangesien zy na dien tyd door regtmiddelen daartoe zullen worden genoodzaakt; gelyk de Commissarissen voormeld by deze, in zoo ver zulks nog noodig mogt zyn, worden geautoriseerd om na ultimo December dezes jaars, door dwangmiddelen, de invordering der als dan nog aan het voormelde Fonds verschuldigde belastingen te bewerkstelligen.

Aldus gearresteerd in des Raads vergadering gehouden op het Gouvernement's Huis, binnen het Fort Amsterdam op Curaçao den 31sten October 1820, het zevende jaar van Zynner Majesteits regering.

De Gouverneur Generaal en Raden voornoemd,

(w. g.) I. J. ELSEVIER, v. r.

Ter ordonnantie van dezelve;

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad, op Pietermaai, Scharlo en aan de Overyjde, dezer Haven den 2den November 1820.

(w. g.) W. PRINCE, Secretaris.

DE Gouverneur Generaal ad-interim en Raden van Policie van Curaçao en onderhoorige Eilanden.

Allen den genen die deze zullen zien, ofte hooren lezen, salut! doen te weten:

In overweging genomen zynde de noodzakelykheid om verordeningen daar te stellen, zoo wel ten aanzien van de redactie van Hypotheekbrieven en Obligatien met verband van goederen daarin geband, als wegens beperkingen die er bestaan by het verhypothekeren van reeds verbondene goederen, ten einde, in de eerste plaats, allen twyfel en verkeerde begrippen aangaande preferentie welke daarby verleggen wordt, uit den weg te ruimen en noodlose procedures daaromtrent voor te komen, en in tweede plaats de Hypotheekschuldigen te bevryden van die verpligting welke hen opgelegd is by besluit van den voormaligen Raad van Policie dezes eilands dd. 16den Juny 1812, namelyk: van hunne goederen niet meer te mogen verbinden zonder vooraf daartoe de toestemming van de houders der vroegere verbanden te hebben bekomen, welke als een groot bezwaar voor de schuldenaren moet worden aangemerkt, waardoor zy ten eenen male afhankelijk zyn van de willekeurige

handelwyzę van onbillyke crediteuren, die door het weigeren van hun consent tot het verbinden der aan hun reeds verbondene goederen aan anderen, de ruine hunner debiteuren kunnen veroorzaken, terwijl aan hen geen nadeel kan worden toegebracht, wanneer goederen, waarop zy verband hebben, aan anderen worden verbonden, dewyl zy hun ouder regt altyd daarop blyven behouden, en geen Hypotheek, in eenig geval, den verkoop van verbondene goederen uit kracht van een regterlyk vonnis, ten favore van een derden persoon gewezen, van welken aard dezelve verandering ook moge zyn, kan of vermag te beletten.

Is goedgevonden en besloten te bepalen, zoo als hierby wordt bepaald:

1. Dat, voortaan, in geene Hypotheken of Obligatien zullen worden geleverd, de tot dus ver in gebruik geweest zynde uitdrukkingen, om aan te duiden hoe dikwyls de verbonden wordende goederen verbonden zyn, en aldus daarin kenbaar te maken den rang van preferentie welke de houder van den sculdbrief is toekomende, als wordende dusdanige uitdrukkingen hierby noodeloos en overtollig verklaard.

2. Dat de bepaling by besluit van den voormaligen Raad van Policie dezes eilands dd. 16den Juny 1812, aangaande het verliezen van consent door den genen aan welken eenige eigendommen verbonden zyn, alvorens diezelfde eigendommen aan anderen kunnen worden verbonden, wordt ingetrokken en buiten werking gesteld; staande het aan ieder vry, gelden op zyne eigendommen te nemen en derzelve te verbinden zoo dikwyls als het hem zal gelieven, ende zulks ongeprojudiceerd het regt van preferentie aan anderen uit kracht van eerder of vroeger verband volgens de wetten toekomende, en onder verpligting aan den kaat van den schuldenaar van eenne declaratie in den sculdbrief af te leggen: dat de verbonden wordende goederen niet geen ander legaal of conventioneel verband of verbanden bezwaard zyn; edoch indien die goederen niet legaal of conventioneel verband of verbanden mogten bezwaard zyn, zullen van die verbanden in den sculdbrief moeten worden melding gemaakt; alles op pene van stallionaat.

3. Dat de algemeene clause van verband op persoon en andere niet in den sculdbrief genoemde goederen geen regt van preferentie gevende, derhalve op geene andere goederen of eigendommen regt van preferentie kan verkregen worden, dan die welke in den sculdbrief uitdrukkellyk genoemd zyn; ten ware daarin duidelyk mogt zyn gesteld dat alle andere zoo reerende als omroerende goederen reeds hebbende of nog te hebben by wyze van generaal verband mede voor de schuld verbonden zyn, in welk geval het regt van generaal verband volgens de wet zal mogen gelden.

4. Dat het regt van eerste en volgende protentie op verbondene goederen, naardien tyd op welken de sculdbrief zal gepasseerd en onderteekend zyn, verkregen wordt, in voege dat wanneer meer dan een sculdbrief gelyker tyd of op eenen zelfden dag verleend worden, het regt van ouder of eerder regt door het nummer der

registratie bepaald wordt; weshalve het nummer van elken sculdbrief daarin en wel in de laatste clause in maniere als volgt zal worden uitgeschreven; te weten, in hypotheken: In teeken der waarheid is deze onder nummer . . . geregisteerd en door ons Raden, &c. (vervolgens zoo als gebruikelijk is) en in Obligatien: Aldus gedaan, gepasseerd en geregisteerd onder nummer . . . op Curaçao (vervolgens zoo als gebruikelijk is.)

Aldus gearresteerd in des Raads vergadering, gehouden op het Gouvernement's Huis, binnen het Fort Amsterdam op Curaçao den 31sten October 1820, het zevende jaar Zynner Majesteits regering.

De Gouverneur Generaal en Raden voornoemd,

(w. g.) I. J. ELSEVIER, v. r.

Ter ordonnantie van dezelve;

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad den 2den November 1820.

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Fiskalaat den 27sten Oct. 1820.

HET gewigt van het Brood voor de volgende week is bepaald op

De Franche Broden 20, en
De Ronde Broden 21 onzen.

SALOMON BULTE Eerste Klerk.

Den 3den November 1820.

EEN ieder zy gewaarachtigd geen credit te verliezen aan de Staten van den ondergetekenden, zonder dezelfs daartoe behoortelyk handteekening; zullende er andere geene betyding op geschieden. H. CHAPMAN.

Te koop op deze Drukkerij,

HET REGLEMENT

TARIEF OP HET KLEIN ZEGEL,
Ingenesid in 8vo.

Londen, 25sten July. — Tot nog toe heeft de regering geene tyding van de expeditie, onder bevel van luitenant Parry gezonden om een noordwestelyk doortogt naar den vlyt Zuydsee te zoeken. Er schynen echter sterke gronden om te vermoeden, dat die bevindhebber inderdaad eenen doortogt gevonden heeft; hetgeen het kanaal van Sir James Rossheet. Alle de berigten van de expeditie hebben opgehouden sedert, in den verledenen jere, de Heele en de Griper op gene afgezien afstand van den mond dees kanaals gezien zyn. Men weet dat luitenant Parry, volgens zyne instructiën, in de eerste plaats die ruime opening onderzoeken moest; en indien hy door eenige hindernis in het voortuitten zynen missie verhindert werd, naar de Baffins-baai moest terugkeren, om vervolgens met de aijerale zorgvuldigheid de geheele kust, en voornamelyk de kabaalen van Alderman Jones en Sir Thomas Smith, op te nemen. Verscheidene verhoorden zyn tot op een grooten afstand noordwaarts van Lambert's kanaal opgezeld, langen tyd nadat men onderstellen moest, dat luitenant Parry, byaldit by eenige verhindering ontmoet had, in dat gedeelte der baai teruggekomen zou zyn. Men legt hier den et af, dat hy in zyn negmerk geslaagd is.

Er zyn brieven van lord Gochous aangekomen, tot den 10den Apriltoespedd. Het gouvernement van Chili had hem 20,000 akkers goed land ten geschenke gegeven. Hy werd by alle gelegenheden door den operater directeur O'Higgins en den generaal San Martin geraadpleegd. Hy zwaait derzetter behuizenheden en hoedanigheden den grooten Inf. De toebereidselen tot eenen opstap op Lima gingen vlytig voort, en de admiraal schijnt groote hoop voor een goeden uitgang te hebben. Een officier vanden staf van Bakuvar was, van Santa Fe, in Chili aangekomen, ten einde plannen van gelyktydige aanvallen te land en ter zee te beramen.

Den 3den November 1820.

DE ondergeteekende verzoekt aan het publiek geen krediet te verleenen aan de equipage van de Amerikaansche schooner Ladies Delight, daar zulks door hem niet zal worden voldaan.

E. P. SCRIBNER, Kapitein.

CURACAO.

- Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste INGEKLAARD—OCTOBER.*
- 28. brik Gen. Riego, Chirino, Puerto Cabello golet N. S. del Carmen, Malabe, ditto
  - Drie Zusters, Peron, ditto
  - 30. — Gouverneur van Starckenborgh, Levy, Spaansche kust
  - Maria Catharina, Danies, ditto
  - Fortuin, De Pool, ditto
  - 31. — Ladies Delight, Scribner, New York
- NOVEMBER.
- 3. — Mercurius, Domingo, St. Thomas
- UITGEKLAARD—OCTOBER.
- 28. golet Johanna, Muskus, Rio de la Hacha
  - San Pedro, Lopez, Spaansche kust
  - Aurora, Henriquez, St. Eustatius
  - Abeja, Mendez, La Guayra
  - Fox, Porrier, ditto
  - 30. — Jeanette, Porrier, Spaansche kust
  - Klein Alexandria, Figaroa, Aruba
  - N.S. del Carmen, Malabe, P. Cabello
  - Carolina, Hansen, Coro
  - brik Gen. Riego, Chirino, P. Cabello
  - golet Drie Zusters, Peron, ditto
  - bark Helena, Van der Dys, S. kust
  - 31. brik Henrietta Wilhelmina, Kerkhoven, Amsterdam
- NOVEMBER.
- 3. — Marie Catharina, Danies, Spaan. kust

Zyne Majesteits brik Merkur, kap. De Quartel, vertrok Dingsdag morgen naar Puerto Cabello en La Guayra, met 7 vaartuigen onder haar konvooi, naar deze plaatsen.

Ongelukkig toeval.—Op Donderdag morgen by het uitzetten dezer haven de brik Henrietta Wilhelmina, welke saluut schoten deed, trof ongelukkig de prop van een der kanonnen den Heer Willem Raven, Gouvernements Timmerman, aan de zyde van het hoofd welke hem ter aarde wierp, hem gedurende eenigen tyd van zyne zinnen beroofde, en hem eene menigte bloeds uit neus en mond deed verliezen. Medicinale hulp werd hem dadelyk toegebracht, en wy vernemen nu dat hy eenigzins begint te herstellen.

Brieven op gisteren alhier van St. Thomas ontvangen, melden dat eene omwenteling te Kaap Henry plaats heeft gehad, in het begin van laatstleden maand, dewelke koning Christophel genoodzaakt heeft, om de wyk in zyne kamer te nemen, en zich zelve door het hart te schieten, wyl hy volkomen door zyne troepen verlaten was. De soldaten traden daarop schielik het paleis van Sans Souci binnen, en plunderden het beeloop van een millioen dollars in zilver, juweelen en specie. Eene nieuwe Constitutie werd er gevormd, en het werd verondersteld, dat de generaal Romana den president zou zyn. Er waren omtrent veertig millioenen dollars in het Citadel, een groot gedeelte van de welke in omloop gebragt werd. Deze nieuwe order van zaken werd gedacht voor een groot voordeel voor den handel te zyn, en eene aanmerkelyke vermeerdering van in en uitgaande regten zou veroorzaken.

Men berigt, dat de negers te Tobago in September laatstleden gerevoltoerd hebben, en de stad aan verschillende zyden hebben in brand gestoken.

De Spaansche consul te Algiers heeft aan zyn gouvernement geschreven, dat het Algiersche eskwadre order heeft ontvangen, om Spaansche, Hamburgsche en Dantsigische schepen te nemen.

Eene vreeslyke omwenteling wordt verhaald plaats te Constantinopelen te hebben gehad; het wordt gezegd, dat een vyfde van de bevolking als slagtoffers gevallen zyn in den stryd welke plaats had.

Het wordt gezegd, dat gedurende laatstleden jaar, omtrent 330,000 vreemd gemunt goud, het munthuis der Vereenigde Staten is doorgestaan, en is veranderd geworden in Amerikaansche munt.

Een artikel van Frankfort deelt mede, dat eene vertrouwelyke nota onlangs medegedeeld is geworden, door Oostenryk aan verscheidene leden van het Duitsehe verbond, tot oogmerk hebbende, om den aandacht der gouvernementsen te doen vestigen op de gevaren, welke de wettige magt der souvereinen dreigen, zoo de voorbeelden door Spanje en Napels gegeven, nog navolgers zouden vinden, en dat de onderdanen de troonen straffeloos zouden durven aanranden. De oogmerken van Oostenryk zyn zodanig met duisterheid bedekt, dat het onmogelyk is hen nauwkeurig gadeslaan;—meer het blykt, dat het kabinet van Weenen alleen defensief wil ageren, ten zy de algemeene rust in Italië in gevaar gebragt worde.

Het plan der zamengezwooren in Frankryk is van de verfoeyelykste aart geweest, zynde niet minder dan de slagting van het geheel der landen van de koninglyke familie. De personen welke gevat zyn, werden allen voorgesteld te

zyn van rang en aanzienlyke betrekkingen, onder dewelke eenige welbekende karakters zyn.

Uittreksel van een brief gedagteekend, Coroden 27sten October 1820.

“De trompet des oorlogs klinkt rond om ons grond gebied, het welke waarschyntlyk een nieuw toneel des oorlogs staat te worden, aan alle zyden worden wy door een aanval van de Insurgenten bedreigd; om deze te wederstaan, zyn er krachtadige maatregelen door den gouverneur genomen geworden. Wy verlangen zeer naar versterkingen in manschappen en amunitie van het hoofd kwartier, om een corps troepen te vormen, die onze booze vyanden kunnen terug sleen. Reyes Vargas, de Indian, die eertyds zoo beroemd was als de geesel der rebellen te zyn, is nu hun aanhanger geworden,—dit is een zwaar verlies voor ons, door de aanmerkelyke invloed die hy over de Indianen had. Hy heeft reeds eenige troepen by een vergaderd, behalve vyf honderd Nieuw Grenadiers met dewelke Bolivar hem versterkt heeft, hiermede heeft by bezit genomen van Carora en Siquisique. Bolivar heeft zyn hoofdkwartier te Carache zamengesteld, uit zes duizend mannen, Paes is inden omtrek van Sant Carlos met vyf duizend mannen. Men verhaalt evenwel dat eene overeenkomst tusschen Bolivar en Morillo, welke binnen kort plaatst staat te hebben te Tinaco waarschyntlyk de vrede zal voortbrengen.”

New York den 7den Oct.—Wy hebben de Gouvernements Couranten uit Madrid van den 19den tot den 25sten Augustus ontvangen; dezelve bevatten de vergaderingen der Cortes tot den avond van den 24sten. Zy zyn opgevuld met verhalen, welke behelzen een uitgestrekt getal verschillende vreemde en ongerymde voorstellen, gedaan door de gedeputeerden en overgegeven aan committees—een weinig bepaalde beslissingen en weinig wezenlyke afkondigingen. Het bestuur schynt hoofdzakelyk te berusten in de handen van personen, die, gelyk Quintana, Quiroga en Vargas-Ponce, personele vyanden van den koning zyn. Vele der onderwerpen schynen de wenschen te uiten, dat zy de onrechtvaardigheden van de administratie van 1814 tot 1820 willen straffen, en om voordeel en kracht byzettingen aan de verrigtingen van het revolutionaire tydvak van 1808 en 1814. Hoe wel er geene onmiddelyke bewyzen van burgerlyke tweedragt voorhanden zyn, schynt het echter, dat de insubordinatie diep in de gemoederen der hoofden van de natie is ingedrongen; men heeft zeer weinig gedaan van een beslistend karakter. Misschien zyn tot dus verre de voornaamste gebeurtenissen in de historie der Cortes; dat zy: eerstelyk, op den 18den Augustus een besluit genomen hebben, het welke door den koning gunstig is aangenomen, tot het vernietigen van de Jesuitische order op het Spaansche grondgebied en ten tweede, dat op den 19den Augustus de committe van uitgeving een rapport maakte ten gunste der vernietiging der erflykheid van de domeingooderen, tot den kroon behoorende. Dit zyn zekerlyk belangryke veranderingen in den staat der zaken van zulk eene monarchie, als die der Spaansche is, en de wetgeving, welke zoo kloekmoedig begint, zal waarschyntlyk niet schielik weifelen.

Uit de jongste Engelsche papieren.

Een reiziger te Falmouth, van Rio de Janeiro aangekomen zynde, verhaalde dat in het begin van dit jaar een zyner majesteit schepen op de kust van Brazillen kruiste, vervallen was op 62. breedte en 63. lengte, en aldaar een onbekend land ontdekt heeft, het welke onbewoond zeehonden waren. Zoodra deze informatie op Buenos Ayres bekend werd, ontstond er eene speculatie. Eenige kleine vaartuigen zelden daar na uit en bragten na eenen korten tyd 15,000 zeehonden mede, welke zy tegens vyf dollars verkochten. Na onderscheidene andere vaartuigen zyn uitgezield om onder dezelfde kusten te gaan vissen.

De konscriptie is in de Pruisische staten aan den Ryn zoo sterk, dat het onmogelyk is om een plaats vervanger te vinden. De opbrengste der vereenigde regten, overtreffen verre die der Fransche regering.

Ik haast my eene anecdote medetedeelen, welke in de eerste azer gezelschappen als geloofwaardig en geruststellend voor de Duitsehe natie schynt te zyn, ten opzichte van de dispositie van het Russische kabinet, welke eenigen tyd geleden door de vrieden van het tegenwoordigend systeme uit een ernstig oogpunt beschouwd is geworden, volgens de wenken van van onderscheidene personen, was het op het punt dat de Kolessus van het woorden met zyne geheele zwaarte Duitschland zoude overvallen.

“Eenige dagen geleden nam een gezaghebende Beyersche minister op zich, om over tafel op eene onbetamelijke wyze van de Independentie der tweede kamer te spreken, het gene wel eenigzins gelook naar de oude aristokraten, het besluit van ledere aanmerking was de bedreigingen van de groote mogendheden en in het byzonder dat van keizer Alexander welke zoo

zyne excellentie standehield niet met gerustheid deze neiging tot democratie aan zag, en indien het Beyersche gouvernement geene order gaf, genoodzaakt zoude zyn, om toevlugt tot gestrengere maatregelen te nemen. Zoo dra deze taal van den Russischen ambassadeur aan ons hof bekend werd, wachtte hy die minister op. vroeg hem om eene uitlegging van het gezegde te geven, het geen de laatste niet weigerde, maar herhaalde het gezegde, doch voegde er evenwel by, dat dit zyne eigene opinien waren. Waar over de Russische ambassadeur zeer verwonderd was en aanmerkte, dat zyne keizerlyke majesteit niet met onverschilligheid zoude hooren, dat zodanige stellingen van een staatsman van zynen rang als zyne excellentie was, mogten geuit worden,—eene stelling welke regelragt overgesteld was aan de plegtige en herhaalde verklaringen van zyne majesteit, om zich hoegenaamd niet te bemoeijen met de innerlyke zaken van Duitschland, en welke van eene natuur was, die berekend kon worden om niet alleen ongerustheid te verwekken tusschen de brave Beyerschen, maar door geheel Duitschland, eindelyk dat hy beschouwde het zyne pligt te zyn deze zaak aan zyn hof overtebrengen, en om aftebreken alle officieele betrekking met zyne excellentie tot dat by orders aangaande dit onderwerp zoude ontvangen hebben.”—*Journal van Luik.*

Vele dagbladen hebben gemeld, dat de Russen in Kalifornie voet wouwen, zonder echter daaromfront eene uitlegging te geeven, waar schynlyk omdat de oorzaak daarvan hun bekend was. Het Journal des Voyages meldt daarvan thans het volgende: “Hooser deze zaak nog in het duisters ligge, kan zy niet altyd een geheim blyven; en wy schroomen niet te melden, wat daarvan in de byeenkomsten onzer staatslieden verhaald wordt. Op het Weener congres, had de Spaansche minister Pizarro met keizer Alexander verscheiden byzondere mondespreken, in welke de zaak over Kalifornie in het geheim beslist is. De reden waarom de schikking aan de overige mogendheden niet werd medegedeeld, was de vrees vooral, dat dezelve met in den smaak van Groot Britanje zou vallen. De Engelsche ministers kwamen echter spoedig op het vermoeden, dat er eene geheime overeenkomst tusschen Rusland en Spanje gesloten was; maar dit waren slechts vermoedens, die eerst tot zekerheid overgingen door het vertrek der Russische vloot naar Kadix. Het Britsche kabinet vroeg herhaaldelyk; en op eene dringende wyze, ophelderingen over dit stuk, om het Spaansche gouvernement zag zich eindelyk genoodzaakt, om het aanwezigen van een traktaat te bekennen, ten gevolge van welk Spanje aan Rusland een aanzienlyk deel van Kalifornie afstond. Het Engelsche government gaf daarover het grootste ongenoegen te kenen, en verklaarde zelfs, dat het de uitvoering van dit traktaat als eene tegen hetzelve gerigte vyandelyke daad zou beschouwen. Deze bedreiging had de ongenade van den minister Pizarro ten gevolge. Het schynt zelfs, dat behalve deze ontzetting, Spanje aan het Engelsche ministerie beloofd had, het voor dezelfa hof aanstootelyke traktaat te zullen breken.—Sedert dien tyd, zyn, voor zoo ver men weet; de onderhandelingen niet hervat. Maar, zoo de berigten der dagbladen nauwkeurig zyn, moet men gelooven, of dat Spanje en Rusland besloten hebben; het traktaat in weerwil van Engeland te handhaven; of dat Engeland eindelyk heeft bewilligd, om de galkkige eendragt; welke thans tusschen de groote Europeesche mogendheden, heerscht; niet te storen.—*Parysche Courant.*

BELANGRYK NIEUWS UIT EUROPA.

Uit de Boston Centinel.—Het schynt, dat de onweers wolken zich over den Europeeschen hemel te zamen trekken. Keizer Alexander is zeer ontvreden over de revolutie, welke in Spanje heeft plaats gehad, en wil dat het gebeurde weder herroepen worde. Men kan zich herinneren, dat toen Ferdinand den 7de aan de hoven van Europa zyne aanneming der Constitutie in 1812 bekend maakte, dat er wel gunstige antwoorden van het Fransche en Engelsche hof gekomen zyn, als ook van eenige andere kleine hoven, doch van het Russische en Oostenryksche is niets bekend geworden.—Thans schynt het, dat de keizer van Rusland zyne ministers belast heeft, dat zy den Spaanschen ambassadeur zyne grootste afkeur diens aangaande zouden mededeelen, en hopende dat zy die stappen, welke zy gedaan hadden weder zouden intrekken, want dat Spanje eltyd een vriend en bondgenoot in hem vinden zou; daar na schreef hy in eene gematigden toon aan de geallieerde kabinetten van Europa, welke het lot van Europa besturen, dat zy die zelfde opinie aan de Cortes mogten te kennen geven, als hy gedaan had. Het is zeker, dat Alexander nu het volgende voorstel aan zyne bondgenoten gedaan heeft: “dat men de Cortes zou aankondigen, dat zy hunnen koning vergiffenis moesten vragen voor de hem aangedane vernedering; en dat zy hunne republikeinsche gezindheden van 1812 weder zouden herroepen, en dat in nalating van dien, Spanje niet langer aangemerkt konde worden tot het bondgenootschap te behooren, der vereenigde magten van Europa.” Welk uitwerking deze voorstelling

gedaan heeft, is tot nog toe onbekend gebleven; ook weet men niet welke invloed de revolutie in Napels daar op gehad heeft;—het is zeker, dat die Russische nota, reeds in Mei overgelegd, in Madrid bekend moest zyn, ofschoon men in geene der Spaansche tydskriften iets daarvan aangehaald vindt; doch de jongste mededeeling van het Spaansche ministerie was, dat de betrekkingen der overige magten van Europa zeer vredelievend en vriendschappelyk waren. De London Courier deelt nog mede, dat de monarchien van Europa voortvarend omtrent dit onderwerp zullen zyn.

BELANGRYK OFFICIEEL DOCUMENT.

Nota van den Rus-keizerlyken minister aan den residenten minister van Spanje.

Petersburg, den 20sten April—2den Mei. De nota, welke de ridder de Zee de Bermudes, te dato den 19den April, aan het Russische ministerie, heeft geadresseerd, is onder de oogen des keizers gebragt. Bestendig met het verlangen bezield, om den voorspoed van den staat en den roem van den souverein tevens in Spanje te zien handhaven en bloeyen, heeft Z. M. de keizer niet zonder diepe smart, de gebeurtenissen kunnen vernemen, welke tot de officiele nota van den ridder Zee aaneleiding gegeven hebben. Zelfs wanneer die gebeurtenissen alleen aangemerkt worden als de noodlottige gevolgen der dwalingen, die, sedert het jaar 1814, een ongeval voor het schier eiland voorspellen, kan desniettemin niets de aandrangen regtvaardigen, welke het lot van het land aan eene geweldige crisis blootstellen.—Maar al te dikwyls hebben dergelyke wanorden treurige dagen voor de ryken aangekondigd. De toekomst van Spanje vertoont zich op nieuw onder een somber en onrustig aanzien. Wel gegronde ongerustheden moeten daar door in Europa op nieuw geboren worden; doch hoe ernstiger deze omstandigheden zyn, des te noodlottiger kunnen zy voor de algemeene rust worden, waarvan de wereld nauwelijks de eerste vruchten gesmaakt had, en te minder behoort het aan de waarborgende mogendheden van deze algemeene weldaad, om afzonderlyk, met overhaasting, en volgens beperkte of eigenbattige inzichten, een bepaald oordeel te vellen, over de transactien, welke het begin van de maand Maart in Spanje gekenmerkt hebben. Niet twyfelende, of het kabinet van Madrid zal dergelyke mededeelingen aan alle de verbondene hoven gedaan hebben, zoo gelooft Z. K. M. gaarne, dat geheel Europa, met eene algemeene stem, tegen het Spaansch gouvernement, de taal der waarheid en dienvolgens de taal eener niet minder dan wel gezinde vriendschap, zal voeren. In afwachting daarvan, kan het Russische ministerie niet onthouden, eenige aanmerkingen te maken op de voorspande daadzaken, welke de ridder Zee de Bermudes in zyne nota heeft aangehaald. Even als hy, zal het keizerlyk kabinet de getuigenis dezer daadzaken inroepen, en, hy de optelling daarvan, zal hy hem de grondbeginselen doen kennen, welke de keizer voornemens is, ten opzichte der betrekkingen met Z. K. M. te volgen. By het afschudden van het vreesde juk, dat de Franse revolutie had opgelegd, verwierf Spanje onverjaarbare rechten op de achting en erkenning van alle de Europeische mogendheden; Rusland heeft de schatting van dezelve gevoelen, in het traktaat van den 20sten July 1812 aan hetzelfde voldaan.—Sedert de algemeene bevrediging heeft Rusland, eenstemmig met dezelve bondgenooten, meer dan een bewys gegeven van het belang, dat het in Spanje stelt. De correspondentie, welke tusschen de onderscheiden Europeische hoven heeft plaats gehad, betuigt den wensch, welke de keizer steeds gevoeld heeft, dat het gezag des konings, in de twee halfjeren, door middel van zuivere en edelmoedige grondbeginselen, en met den bystand van krachtadige instellingen, nog sterker geworden door de geregelde wyze van derzelver daerstelling, bevestigd mogt worden. De instellingen, welk van de troonen voortvloeeyen, zyn beschermend; doch indien dezelve te midden van onlusten geboren worden, brengen zy slechts eene dienwen chaos voort. By het verklaren zynzer overtoeging over dat punt, spreekt de keizer slechts volgens de lessen der ondervindig. Indien wy onze blikken op het verleden terug brengen, bieden zich groote voorbeelden aan de overpeinzingen der natien en der souvereinen aan. Z. M. volhardt in zyn gevoelen; zyne verlangens zyn niet veranderd; by geeft er hier de meestigste verzekeringen van. Het staat thans aan het gouvernement van het schier eiland, om, te beoordeelen, of instellingen, door een dier geweldige daden,—de noodlottige gevolgen der revolutie, tegen welke Spanje zoo eervol gewonnen heeft,—daargesteld, de weldaden kunnen verwachten, welke de twee werelddeelen van de wysheid Zr. Kath. M. en van de vaderlandeliefde zynzer raadlieden, wachtende is. De gang, langs welke Spanje verkiest zal, dit belangryk doel te bereiken, de maatregelen, door welke het trachten zal den indruk uit te wischen, welke de gebeurtenis van de maand Maart in Europa veroorzaakt heeft, zullen den aard der betrekkingen bepalen, welke Z. Keizerl. M. met het Spaansch gouvernement onderhouden zal, alsmede den graad van voortvaren, dat hy steeds aan het zelve zal beoogden.

His Majesty's brig Mercury, capt. De Quatrel, sailed on Tuesday morning for Puerto Cabello and La Guayra, with seven vessels under her convoy for those ports.

Accident.—On Thursday morning, whilst the brig Henrietta Wilhelmina was going out of the harbour, and firing a salute, the wadding of one of the guns unfortunately struck Mr. William Raven, Government Carpenter, on the side of the head, which knocked him down, deprived him for some time of the use of his senses, and caused a considerable quantity of blood to issue from his nose and mouth. Medical aid was instantly procured, and we understand that he is now in a fair way of recovery.

REVOLUTION AT CAPE HENRY.

We are indebted to a gentleman, who arrived yesterday from St. Thomas, for the following interesting information:

Extract of a letter from a respectable merchant at Cape Henry, to his friend in St. Thomas, dated

Cape Henry, 15th October, 1820.

“There has been some very important changes in this government since I last wrote you. About two months ago the king was suddenly attacked with a severe fit of apoplexy, and it was thought he never would completely recover. During his life time you have often heard of his tyranny and great cruelties, which of late has been more excessive. On the 30th September he put in irons the colonel of the 8th regiment; his men, who were much attached to him, instantly revolted and took possession of the town of St. Marks; the king immediately sent a force against it, but they were repulsed. As soon as the news reached this the garrison revolted also, and declared themselves free, and by the 4th inst. the whole country was in arms to depose the king, and do away with royalty altogether. On the 8th the king assembled his body guards, offered them money, and also the pillage of the Cape, but they refused to take up their arms. Finding himself totally deserted, he retired to his room and shot himself through the heart. The queen and his family had him immediately carried up to the Citadel, where he was buried under one of the bastions in *status quo*, as he was so much detested that they could not get any person even to make a coffin for him. His body was hardly out of his palace at Sans Souci before the soldiers entered, and in two hours time they pillaged to the amount of one million of dollars in plate, jewels, and money. The prisons have all been thrown open, and to the number of 4000 poor devils have been set at liberty. It is too shocking to relate to you the miserable appearance of these poor wretches many of whom have had their backs broken by bastinadoing, and will be cripples for life. His crimes and cruelties will now be known and will astonish the world. The Dey of Algiers has not been near so bad. It is said, that one of his last orders was to murder all the whites and mulattoes, as he attributed the commotions entirely to them. They are now about forming the new Constitution which is to be something like the liberty they enjoyed under Toussaint Louverture. It is expected general Romane will be president, a very good man and very popular. The soldiers are all to have double pay, and are to be allowed to go and come when they please. There are about 40 millions of dollars in the citadel, and a good deal of it is to be put in circulation; from every point we can receive it. It must benefit commerce, and I am of opinion that twice the imports and exports will be seen in less than one year. Consider that there have been for the last 15 years not less than twelve thousand people in garrisons and public works, who will now be allowed to work for themselves; and there is no country in the world holds out greater encouragement to cultivation. The queen, prince, and princesses are in town; they did not save more than was on their backs; there are also several of the chiefs hofs that stuck by the king; some of them have but a poor chance to live. I shall be able by next opportunity to inform you more about it, in the mean time I consider myself and property perfectly safe.”

Extract of a letter, dated Coro, 27th Oct., 1820.

“The trumpet of war resounds throughout our territory, which is likely to become a new theatre of action. On all sides we are menaced by an onset from the Insurgents; to withstand which, active measures have been taken by the governor. We are much in want of reinforcements, consisting in men and amunitions from the head quarters, in order to form a body capable to lash our wicked foe. Reyes Vargas, the Indian, formerly so conspicuous for the scourges he inflicted on the Rebels, has now become their partisan, and is a severe loss to us, for the considerable influence he wields over the Indians. He has already collected some troops, besides 500 New Granadians, with which Bolivar reinforced him, and taken possession of Carora and Siquisique. Bolivar has his head quarters at Carache, composed of 6000 men, and Paes in the environs of San Carlos with 5000. It is, however, reported that a conference between Bolivar and Morillo which is likely to take place shortly at Tiauco, will probably be productive of peace.”

By the Ladies Delight, Scribner, 21 days from New York, we received papers to the 7th ultimo, being one day latter than those brought by the Eliza, in which is inserted a letter from Savanilla, of the 18th August, although of an old date, it contains some information that we were not before acquainted with in detail—the following is an extract.

“The Columbian brig of war General Urdanetta, commodore Stafford, was run on the Negrilas by the pilot, on the 14th of last month, while in chase of some gun boats, when she immediately filled, and went down head foremost, and with much difficulty all hands and part of their clothing was saved. The commodore then hoisted his flag on board the Espartana, demanding of his excellency admiral L. Brion, a court of enquiry to be convened as soon as possible, to investigate his conduct respecting the loss of the General Urdanetta.—On the 15th inst. a court martial was convened. The president and members being composed of such a set as through jealousy, were personal enemies to the commodore. The result was, the commodore was cashiered by them, but his excellency has not confirmed the sentence.—Being a favorite of the admiral, he will no doubt be reinstated, but I am doubtful whether or not, he will again serve the Republic, except as commodore in chief of the Columbian navy.—General Devereaux, has arrived here, and has been very coolly received by colonial, now gen. Mquilla, in consequence of which he intends leaving them. Admiral Brion, and Montilla are at variance, and often quarrel. The admiral has certainly done much for the Republic, has a long head, knows more, and works like a horse from morning to night for the good of the Republic. The creols are extremely jealous of all foreigners in the service; and I am afraid ere long they will serve the admiral as they have poor Stafford.”

It is reported that the negroes at Tobago had revolted in September last, and set fire to the town in three different places.

The Spanish consul at Algiers has written to his government, that the Algerine squadron had received orders to capture Spanish, Hamburg and Dantzic vessels.

A dreadful revolution is stated to have taken place at Constantinople; it is added that one fifth of the population had fallen victims in the contest which took place.

It is said, that during the last year, about \$300,000 in foreign gold coin have passed through the United States' mint, and had been converted into American coin.

In the sitting of the Cortes of July 26, a report from the committee of finance was made, respecting certain privileges granted to individuals, allowing them to import flour into the island of Cuba, in foreign bottoms, on the payment of the same duties as in national vessels, as well as colonial produce on the same terms into Spain. The report not only approved of the measures of the government to suspend the said privilege, but also recommended that the same should be declared null and void.

An article from Frankfort intimates that a confidential note had been lately communicated by Austria to the several members of the Germanic Confederation, having for its object to call the attention of the government to the dangers that threaten the legitimate power of all sovereigns, should the examples given by Spain and Naples find imitators, and subjects dare to attack thrones with impunity. The intensions of Austria are so covered with mystery, that it is impossible to collect them accurately; but it would seem that the cabinet of Vienna will act on the defensive only, unless the general tranquillity of Italy should appear to be endangered.

The plan of the conspirators in France was of the most horrible nature, being no less than the immolation of the whole of the members of the royal family. The individuals arrested are all represented to be of frank and highly respectable connexions, among whom are some well known characters.

The North west expedition.—The admiralty are as yet without any information of the discovery ships, under the orders of lieutenant Parry, for a north-west passage to the Pacific, notwithstanding several vessels have arrived. It is strongly suspected lieutenant Parry has effected a passage through Sir James Lancaster's Sound, as no intelligence has been received from him since last year, when he was seen in the Hecla, and the Griper in company, within one day's sail of the entrance of the sound. It is understood that his directions were in the first instance, to examine that extensive inlet, and, if he found any impediment to return to the prosecution of his voyage, to return into Baffin's Bay, and minutely to explore the whole of the coast, particularly Alderman Jones's and Sir Thomas Smith's Sounds. Several whalers were considerably to the northward of Lancaster Sound long after the period it might be supposed lieutenant Parry could have reached there, if he had met with any barrier to his proceedings; and from this circumstance, it is conjectured he may have been successful in his attempt.—London paper.

INTERESTING FROM EUROPE.

From the Boston Centinal.—Clouds were gathering in the European sky. The emperor Alexander had denounced the spirit of the revolution in Spain; and had, in effect, demanded its abandonment. It will be remembered that when Ferdinand 7th announced to the various courts of Europe his acceptance of the Constitution of 1812, favorable answers were returned only from France, England, and a few of the minor powers; but nothing was heard of the opinions of Russia, Austria, and the other arbiters of Europe on the subject. It now appears that the emperor of Russia directed his ministers to acquaint the Spanish ambassador of the profound affliction he felt in contemplating the violence by which the destinies of Spain had been changed; of the good wishes he had always felt for the consolidation of the Spanish monarchy; and of his hopes that the steps which had recently been taken would be retraced; and that he might still consider Spain as an ally and friend. Soon after this he issued a memorial to the Allied Cabinets, in which he assumes a more indignant tone; and recommends to the five allied powers, who govern the destinies of Europe, to express to the Cortes, as he had done, their opinions on the subject. Divested of its diplomatic phraseology, the proposition of Alexander to his allies is:—"To call upon the Spanish Cortes to ask pardon of their king for the coercion exercised on him; to renounce the republican features of the Constitution of 1812; and to inform them, in case of refusal, that Spain can no longer be considered as an allied or friendly power." What effect this proposition has had on the allied powers we have not learned. Nor what additional weight will be given to it by the new revolution in Naples. The Russian note delivered in May, must have been received at Madrid long since; but no notice of it had appeared in the Spanish papers; and the last report of the Spanish minister of foreign affairs was, that the relations of Spain with all the European powers were pacific and amicable. The London Courier intimates, that the monarchies of Europe will be on the alert on the subject.

IMPORTANT OFFICIAL DOCUMENT.

Note of the Imperial Russian Ministry to the Resident Spanish Minister.

Petersburgh, April 20. (May 2.)

The note which the chevalier de Zea de Bermudez addressed to the ministry of Russia, under the date of the 19th of April, has been laid before the emperor.

Constantly animated with the desire of seeing the prosperity of the state and the glory of the sovereign maintaining themselves and flourishing together in Spain, his majesty the emperor could not, without profound affliction, learn the events which have occasioned the official note of the chevalier Zea.

Even though these events should be considered only as the deplorable consequences of the errors which, since the year 1814, seem to have presaged a catastrophe for the Peninsula, still nothing can justify the aggressions which deliver up the destinies of the country to a violent crisis. Too often have similar disorders announced days of sorrow for empires.

The future for Spain appears again under a sombrous and disturbed aspect. Well founded inquietude must be awakened throughout all Europe; but the more serious these circumstances are, and the more they are capable of becoming fatal to that general tranquillity of which the world has scarcely tasted the first fruits, the less does it belong to the powers guaranteeing that universal benefit to pronounce separately, with precipitation, and according to limited or exclusive views, a definitive judgment on the transactions which have marked the commencement of the month of March in Spain.

Not doubting but that the cabinet of Madrid has addressed similar communications to all the allied courts, his imperial majesty readily believes that all Europe is about to speak in one unanimous voice to the Spanish government the language of truth, consequently the language of a friendship equally frank and well intentioned.

Mean while the Russian ministry cannot dispense with adding some considerations on the anterior facts to which the chevalier Zea de Bermudez has referred in his note. Like him, the imperial cabinet will invoke the testimony of those facts, and, in citing them, will make known to him the principles which the emperor proposes to follow in his relations with his most catholic majesty.

In shaking off the foreign yoke which the French revolution had imposed, Spain acquired indelible titles to the esteem and gratitude of all European powers.

Russia paid her the tribute of these sentiments in the treaty of the 8th (20th) of July, 1812.

Since the general pacification, Russia has, in concert with her allies, given more than one proof of the interest she takes in Spain. The correspondence which has taken place between the different courts of Europe, attests the wish which the emperor has always formed that the authority of the king might be consolidated in both hemispheres, through the medium of pure and generous principles, and with the support

of vigorous institutions, rendered still more vigorous by the regular mode of their establishment. Institutions which emanate from thrones are conservatory; but if they spring up amidst troubles, they only engender a new chaos. In declaring his conviction on this point, the emperor only speaks according to the lessons of experience. If we look back on the past, great examples present themselves for the meditation of nations and sovereigns.

His majesty persists in his opinion; his wishes are not changed; of that he here gives the most formal assurance.

It now belongs to the government of the Peninsula to judge whether institutions imposed by one of those violent acts—the fatal patrimony of the revolution against which Spain had struggled with so much honor—can realize the benefits which both worlds expect from the wisdom of his most catholic majesty, and the patriotisms of his councils.

The path by which Spain shall choose to seek this important object, the measures by which she shall endeavour to destroy the impression produced in Europe by the event of the month of March, must determine the nature of the relations which his imperial majesty will preserve with the Spanish government, and the confidence which he would always wish to testify towards it.

New York, Oct. 7.—We have received the government Gazettes of Madrid from August 19 to August 25, bringing down the proceedings of the Cortes to the evening of the 24th. They are filled with accounts of a vast number of the different, strange, and absurd propositions made by the deputies and given over to the committees—a few definite decisions and a few final edicts. The government seems to be chiefly in the hands of persons, who, like Quintana, Quiroga, and Vargas-Ponce feel themselves to be personal enemies to the king—and many of the discussions show a desire to punish the injustice of the administration from 1814 to 20—and to give interest and importance to the transactions of the revolutionary period of 1808—1814. There are, however, no indications of immediate civil dissension, tho' insubordination seems to be fermenting very deeply in the minds of the leaders of the nation. Still very little of a decisive character has been done.—Perhaps the two most important events in the history of the Cortes thus far are—1. That, Aug. 18, a decree was presented to the king, and favorably received by him, for the abolition of the Order of Jesuits in the Spanish dominions—and 2. That on the 19th of August the Committee of Legislation made a report in favor of the abolition of all entailments of real estates. These are certainly most important changes in the state of affairs in such a monarchy as the Spanish, and the Legislature that begins so boldly will not be likely soon to hesitate.—*Eastern D. Adv.*

From late English papers.

Yesterday (August 22) we received the Paris papers of Friday last. An article from Vienna of the 5th instant, states, that the march of Austrian troops destined for Italy continued without intermission. The Spanish Ambassador at Turin, who is also the minister there of the duchess of Lucca, has demanded the hand of the princess Maria Theresa, second daughter of the king of Sardinia, for the prince of Lucca.

The expense of the queen's trial will be £200,000 at the lowest, besides £50,000 for the queen's expense. This sum, which is thrown away upon Italians, would endow 50 hospitals, in England; or it would enable 20,000 of our suffering population to emigrate, and to relieve themselves and the mother country. It would provide 50,000 persons for a whole rear; or applied to the payment of debts, relieve from prison at least 5,000 unfortunate men, who might thus be restored to the pursuits of industry in the bosom of their families.

The royal Board of Trade, &c. at Berlin, has ordered the auctioneers not to sell by auction any foreign productions or manufactures for the account of foreign owners; they are duly to inform themselves who is the proprietor of such goods, and if it is a foreigner, to refuse putting them up to sale.

Dimensions, &c. of the Trafalgar line of battle ship launched July 25.—Length of gun deck, 196 feet; keel for tonnage, 162 feet 9 inches; extreme breadth, 52 feet 6 inches; depth of hold 22 feet 8 inches; 2386 tons—number of guns, 112 (12's to 32's.)

A large first rate man of war, to be called the Prince Regent, is now in a state of great forwardness at Chatham dock-yard, and will be ready to be launched about this time twelvemonth. This ship will carry 120 guns.

The conscription is so vigorously enforced in the Prussian provinces on the Rhine, that it is impossible to find substitutes. The *droits re-unis* are far heavier there than in France.

"I hasten to communicate an anecdote, which is repeated in our first circles as authentic, and well calculated to tranquilize the German nation with regard to the disposition of the Russian cabinet, which has for some time past been represented under an alarming point of view for the friends of the representative system. Ac-

ording to the hints of certain persons, the Colossus of the North was about to fall with his weight on Germany.

"A few days ago a powerful Bavarian minister took upon himself to speak at table on the spirit of independence of the second chamber, in very unbecoming terms, which savoured strongly of the old aristocracy. The close of every observation was a threat of the Great Powers, and particularly of the emperor Alexander, who, as his excellency asserted, does not see without uneasiness this democratic tendency, and who, if the Bavarian government did not enforce order, would be obliged to have recourse to serious measures. As soon as this language became known to the Russian ambassador at our court, he waited on the minister in question, and asked him to give an explanation. The latter did not deny, but repeated his assertion, stating it however, to be his own private opinion. The Russian ambassador expressed much surprise at this and observed, that his imperial majesty, would not learn with indifference that such an assertion as to his sentiments had been expressed by a statesman of his excellency's rank—an assertion which was directly opposed to the solemn and reiterated declarations of his majesty not to interfere in any manner with the internal affairs of Germany, and which was of a nature calculated to spread disquietude not only among the brave Bavarians but throughout all Germany. Finally, that he considered it his duty to report the affair to his court, and to discontinue all official relations with his excellency until he should receive orders on the subject."—*Journal of Liege.*

Our journals lately announced that the Russians had gained a footing in California, without being sufficiently acquainted with the circumstances attending the transaction of which the following is understood to be the most correct account: At the Congress of Vienna, the Spanish minister Pizarro had several private conversations with the emperor Alexander, in which the question respecting California was settled in a secret manner. This arrangement was not communicated to the other powers from a fear that it would be objected to by Great Britain. In the mean time, the English ministers suspected that a mysterious connection had been concluded between Russia and Spain; but nothing more than suspicion prevailed, until the Russian fleet sailed for Cadiz. The British cabinet then, in a decisive manner, demanded an explanation on this subject; and the Spanish government felt itself obliged to acknowledge the existence of a treaty, in virtue of which Spain was to cede to Russia a considerable portion of California. Upon this the British government expressed the strongest displeasure, and declared that it considered the execution of the treaty as an act of hostility against England. This menace caused the disgrace of the minister Pizarro. It also appeared, that Spain promised the English minister to break a treaty that gave such uneasiness to its court. Since then the negotiations have not been resumed. But if the reports in the journals be correct, and there is nothing to invalidate them, there is reason to suppose that one of two things have taken place; either that Russia and Spain have resolved to maintain the treaty in spite of England, or that the former has finally consented not to disturb the happy union which now prevails between the great powers of Europe.—*Paris paper.*

Vienna, Aug. 5.—The lists which are publicly circulated here, make the number of battalions 40, with a proportionate corps of cavalry, which are to march to Italy. The destination of these troops, will, however, depend (as it is believed) chiefly on the answers of the emperor of Russia, to the remarks and appropriations of our court relative to the events at Naples.—The courier, who is the bearer of these propositions, set out from hence the 18th or 19th.—The emperor Alexander having quitted Petersburg the 23d, to make a tour in the interior of his empire, it is possible the answer may arrive here in from 24 to 30 days. Nevertheless, our court will send off the troops without delay; they will be used either for defensive or offensive measures, according to the determination of the Holy Alliance.

The camp at Pest will, at all events, be formed. The emperor will set out next week for Hungary, but will visit the towns of the mines before proceeding to Pest. It is still thought that the emperor of Russia will come to the latter place.

Berlin, Aug. 5.—The court of Austria has made to this court a very important communication respecting the revolution in Naples.

The exchange of couriers is very frequent between Vienna, Berlin, and Peterburgh.

Nothing has yet been published here respecting the new Constitution.

Turin, Aug. 3.—An Englishman, who has arrived here from Naples, says, that a proclamation of gen. Carascosa was in the press, having for its object to establish a defensive system, in case of the approach of the enemy to the frontiers. There was a talk of burning villages, destroying the harvest, &c.

Para vender en la Imprenta.
LETRAS DE CAMBIO, y CONOCIMIENTOS, en la lengua Española.